

A1.

Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Μετά από λίγες μέρες, όταν ο Έννιος είχε έρθει στον Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε δυνατά ότι δεν ήταν στο σπίτι, αν και ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος επειδή (που) ο Νασικάς τόσο φανερά ψευδόταν είπε: «Τι (λοιπόν) (λες ή συμβαίνει); Εγώ δεν αναγνωρίζω τη φωνή σου;» Μήπως θέλεις να μάθεις τι (του) απάντησε ο Νασικάς;

Ούτε η φτώχεια ούτε η θλίψη/λύπη εμποδίζει τον σοφό, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από τον δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν (σπρώχνουν/ρίχνουν με το κεφάλι στον γκρεμό όσους δεν έχουν πείρα). Εσύ νομίζεις ότι αυτός καταβάλλεται από τις συμφορές; (Αντίθετα), τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να φτιάχνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοτο. έκανε επίσης (κι) από χαλκό. Εάν έδινες σε εκείνον μάρμαρο, εάν (έδινες σε εκείνον) ευτελέστερο (ή πιο ταπεινό) υλικό, θα έκανε τέτοιο (άγαλμα), το οποίο θα μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο (το υλικό).

ΘΕΜΑ Β1

1. Σ

2. Λ

3. Σ

4. Σ

5. Λ

B2. 1δ, 2 α, 3β, 4 ε, 5ζ

Γ1: diēbus: diei

aperte: apertius, apertissime

vocem tuam: vocum tuarum

impudens: impudenti

mihi ipsi: ego ipse

ebore: ebur

simulacra: simulacrum

viliorem: vilem, (viliorem), vilissimam

tale: talia

optimum: melius

eodem: eorundem

Γ2α. indignatus (1^ο κείμενο), mentiebatur (1^ο κείμενο), utitur (2^ο κείμενο)

Μετοχές θηλυκού γένους στην ονομαστική ενικού: indignans, mentiens, utens

Γ2β. accipe: acceptu

fecerit: fac

venisset: veniendo

exclamavit: exclamemus

credis: creditum

agunt: acturus es

putas: putari

sciebat: sci(v)isse

posset: possit

Δ1α. diebus : αφαιρετική οργανική του μέτρου ή της διαφοράς στο επίρρημα post.

se: υποκείμενο του απαρεμφάτου non esse, ταυτοπροσωπία, έχουμε λατινισμό ειδικού απαρεμφάτου.

ancillae: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος credidi

malis: απρόθετη αφαιρετική του ποιητικού αιτίου λόγω του απαρεμφάτου premi, που είναι τύπος της παθητικής φωνής.

ex aere: εμπρόθετος προσδιορισμός της ύλης στο ρήμα faciebat

Δ1β. Εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο si (διότι είναι καταφατική) και εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντέλικου (obtulisses). Η απόδοση του υποθετικού λόγου είναι το fecisset της κύριας πρότασης που είναι, επίσης, υποτακτική υπερσυντέλικου. Πρόκειται για ευθύ, σύνθετο (μαζί με την επόμενη υποθετική πρόταση ο υποθετικός λόγος διαθέτει δύο υποθέσεις) υποθετικό λόγο που ανήκει στο β' είδος και εκφράζει το αντίθετο του πραγματικού στο παρελθόν.

Si obferas/ offeras, faciat tale (υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν-μέλλον)

Δ2α.

- i. «Quid postea Nasica fecit?»
- ii. « Ego domi non sum.»
- iii. «Quid Nasica respondit?»

Δ2β. Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis/iis/is rebus , quibus imperiti avertuntur.

Επιμέλεια:

Δάβου Μαριάννα, Σαρμπάνη Ρένα, Μαθιουδάκη Κορίνα, Πολυστηριάδη Ελένη, Βούλγαρη Μαντώ, Μπίτσικα Μαρία, Νεύρα Μαρία, Πατσαούρα Ελένη, Μητάκη Μαρία, Φραγκοσυκάς Παναγιώτης, Γεωργιάδου Αναστασία, Μιχαήλ Μαρία, Μαρκούρης Γιάννης

και τα κέντρα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ: Πειραιάς, Κερατσίνι, Διαδικτυακό, Μοσχάτο, Παγκράτι Κέντρο, Ηράκλειο Κρήτης, Καβάλα, Θεσσαλονίκη Καλαμαριά, Ραφήνα, Λαμία, Περιστέρι Κέντρο